

Руска „Мртва рука” чува свет и од НАТО- агресије и од случајног нуклеарног рата

феб 22, 2016

ОТРЕЖЊУЈУЋЕ САЗНАЊЕ: У ЧЕТВРТОМ СВЕТСКОМ РАТУ БИ СЕ КОРИСТИЛЕ ТОЉАГЕ И КАМЕНЕ СЕКИРЕ

- Многе је копкало и копка: „да ли је могуће направити такав сценарио нуклеарног рата у којем би земља која зада први ударац била једини бенефицијар конфликта?”
- Тачку на то питање ставио је СССР, прво смисливши, а затим применивши систем „Периметр”, који је на Западу добио назив „Мртва рука”
- „Периметр” је систем за аутоматско управљање масовним нуклеарним ударом чија је намена да гарантовано достави борбена наређења највише команде СССР (а сада РФ) до командних места и система за лансирање стратешких ракета у случају да су линије за везу из неког разлога оштећене
- Тај систем обезбеђује одмазду евентуалном противнику чак и у случају да више нема коме да се изда одговарајуће наређење. При том, „Периметр” је алтернативни командни систем за све родове војске које у свом наоружању имају нуклеарно оружје

Пише: Кирил ЉАПУНОВ

У САМОМ сценарију нуклеарног рата нема ништа ново. Са појавом нуклеарног оружја такав сценарио разматрале су све земље које га имају.

Повремено је све долазио до безумља и ситуација се толико усијавала, да је, изгледало, на пример, у периоду Карипске кризе, да само што није почела последња битка.

Али, управо је схватање да ће то бити баш последња битка, и да ће се у „Четвртом светском рату” користити тољаге и камене секире, терало усијане главе да се мало охладе. На тај начин, у стварности је нуклеарно оружје у војне сврхе коришћено само први и (надајмо се) последњи пут — у Хирошими и Нагасакију. Правда, слика је била таква, да је схватање онога што се догодило довољно све до данас.

Међутим, војни врхови и научници нису могли да не разрађују различите сценарије нуклеарног рата. Разматрале су се различите варијанте. Паралелно је повећавала обрте „трка у наоружавању”.

Крајем 80-тих година прошлог века количина нуклеарног оружја у свету је била таква, да би у случају његовог истовременог експлодирања, Земља могла да се уништи неколико пута. Али, учеснике процеса је највише занимало: „да ли је могуће направити такав сценарио нуклеарног рата у којем би земља која зада први ударац била једини бенефицијар конфликта?”

То јест — да ли би, „испуцавши” своје оружје, потом наставила сама да живи у делу планете који је преостао. На пример, је таква концепција добила назив „Ограничени нуклеарни рат”.

Тачку на то питање ставио је СССР, прво смисливши, а затим применивши систем „Периметр”, који је на Западу добио назив „Мртва рука”.

На практичном плану, „Периметр” је систем за аутоматско управљање масовним нуклеарним ударом чија је намена да гарантовано достави борбена наређења највише команде СССР (а сада РФ) до командних места и система за лансирање стратешких ракета у случају да су линије за везу из неког разлога оштећене.

То јест систем обезбеђује одмазду евентуалном противнику чак и у случају да више нема коме да се изда одговарајуће наређење. При том, „Периметр” је алтернативни командни систем за све родове војске које у свом наоружању имају нуклеарно оружје.

Од самог почетка систем је био пројектован као потпуно аутоматски (за гарантовани узвратни нуклеарни удар) и, у случају масовног напада, способан је донесе одлуку о узвратном удару или самостално, или уз минимално учешће човека. То својство „Периметра” активно користе холивудски сценаристи и режисери када снимају филмове попут „Терминатор. Судњи дан”.

Многи називају постојање система аморалним (нарочито се такви гласови чују на Западу).

Међутим, суштински је то у овом тренутку једини обуздавајући фактор који омогућава да се одржи релативно мирни status quo. Пошто ниједан агресор здравог разума, док постоји „Периметр”, неће себи дозволити да изведе превентивни нуклеарни удар.

По речима једног од креатора система — Владимира Јаринича, „Периметр” је такође својеврсно обезбеђење у случају да руска врховна команда донесе брзоплету одлуку на основу непроверених информација.

Тако, када добију сигнал из система који упозорава на ракетни напад, руководиоци државе имају могућност да га активирају, а затим да чекају сам нуклеарни напад, **знајући да се ће се одмазда агресорима свеједно догодити.**

Са таквим приступом, потпуно се искључује могућност доношења одлуке о узвратном нуклеарном удару у случају лажне узбуне.

Систем је постао оперативан у јануару 1985. године. Треба рећи да у САД постоје или су барем постојали слични системи.

Испоставља се да је најстрашније оружје истовремено и најбоље средство за очување мира. И док оно постоји, постоји нада да ће бити сачуван мир, можда лош, али без нуклеарног рата.

<http://fakti.org/oruzje/ruska-mrtva-ruka-cuva-svet-i-od-nato-agresije-i-od-slucajnog-nuklearnog-rata>